

VELEHRAD

22 LADBROKE SQUARE
LONDON W. 11.

BŘEZEN 1996

Postní doba

začala Popeleční středou (letos 20. února). V prvních křesťanských stoletích byla postní doba časem, kdy se katechumeni připravovali na křest - postem a umrtvováním. KŘEST byl udělován během liturgie na Bílou sobotu.

I pro nás je tato doba časem obnovy a nového obrácení, pokání a umrtvování. Jsme již v Kristu. Žijeme s Ním, v Něm a z Něho. Protože však v nás nikdy zcela neodumře touha po "osamostatnění" - žít na vlastní pěst a nepočítat s Bohem - naše ochota vzdát se Kristu - se musí stále obnovovat. Církev, moudrá matka, to dobře ví. Proto každý rok nás v liturgii znovu provádí událostmi, z nichž vyrostla naše spása, život dětí Božích. Než nás vyzve, abychom se radovali s Kristem, vítězem nad hříchem a smrtí, též nad hříchem a smrtí naší, vybízí nás, abychom znovu utvrdili a zdokonalili své zakořenění do něho. To však znamená odstranit všechno, co se mu v nás nelíbí.

Postní doba je tedy doba umrtvování, postu a pokání. Půst se sice projevuje určitými druhy odříkání, ale jeho kořen je láska ke Kristu. A protože Kristus se ztotožňuje se svými a našimi bratry a sestrami, je správné, hlavně v této době podtrhovat a zdůrazňovat tuto podobu lásky, lásku bliženskou. Kristus zemřek za nás, ubožáky a nepřátele. Pro Krista musíme projevovat lásku i nepřítelům a pomáhat ubohým a trpícím, chudým, opuštěným a pronásledovaným. Pomáhat jim z plodů našeho odříkání a umrtvování t.j. postu.

Křesťan je realista: ví, že přišel na tento svět se smutným dědictvím hříchu prarodičů, zůstává v něm náklonnost ke zlému - tu třeba hlídat a přemáhat. POSTNÍ DOBA skýtá příležitost cvičit vůli, aby dovedla odříci se zla a konat dobro.

Úmysl AM: březen - národní.

Ať všichni křesťané v naší zemi nacházejí cesty ke
společné modlitbě za šíření evangelia.

Generální sekretář Světové rady církví Konrad Raiser řekl: "Ekumenický model minulých dvaceti let, který spočíval částečně nebo zcela na teologickém dialogu, byl velmi užitečný, ale už naplnil své poslání. Dnes se vyskytují nové otázky, na které se dosud nenalezly odpovědi".

Úmysl našich biskupů na březen zní: Ať všichni křesťané v naší zemi nacházejí cesty ke společné modlitbě za šíření evangelia - a dodejme - i jednoty.

Ježíš při poslední večeři nevybízel apoštoly, aby mezi sebou diskutovali o jednotě, ale sám se modlil, aby všichni jedno byli jako ty, Otče, ve mně a já v tobě. Nejde totiž o hledání kompromisu, nýbrž o hledání lásky k pravdě a pravdy v lásce.

Max Thurian z Taizé v přednášce o teologických a duchovních podmínkách jednoty křesťanů říká: "Naše zkušenost s tisíci mladých lidí z různých kontinentů, kteří každoročně přicházejí do Taizé, aby zde usilovali o obnovu v modlitbě, křesťanském životě a v boji za spravedlnost, nám dovoluje poměřit zároveň hrozný handicap, jenž pro nás rozdělení znamená, a nesmírnou naději, již vzbuzuje hledání jednoty. Tito mladí lidé, které vždy orientujeme k církvi, jedinému místu pravého obcování v Kristu, odmítají zabydlet se v rozděleném křesťanství. Očekávají, že nasadíme všechny síly pro znovunabytí plné jednoty, jejímž znamením bude jednou společné slavení eucharistie. V ní jedině je Kristus skutečně a podivuhodně přítomen; v ní žije památka Jeho obětí a našeho vysvobození a nám, kteří jsme byli pokřtěni, se dostává pokrmu života... Rozdělené křesťany nemůže sblížit něco na způsob poprotestanštění katolické tradice, ale daleko spíše to, že každý sestoupíme k pramenům autentické víry církve, víry, jež pryšší z Kristova evangelia, a jež byla v průběhu dějin neustále ožívána".

A.H. - S.J

MODLITBA - MEDITACE.

Zatímco vybízím věřící, aby se obraceli na Pána naléhavými prosbami, aby se jim dostalo osvícení a nezbytné pomoci při přípravě a slavení už nadcházejícího jubilea, nabádám ctihodné bratry v biskupském úřadě a církevní společnosti, která jsou jim svěřena, aby otevřeli srdce vnuknutím Ducha. Ten pak nepřestane hýbat dušemi, aby se disponovaly ke slavení velké jubilejní události s obnovenou vírou a velkodušnou účastí.

Jan Pavel II.

ZPRÁVY Z FARNOSTI :

V našich modlitbách byli:

4.2. Zdena Z y c h o v á, s kterou jsme se rozloučili v City of London-krematoriu 2.2.

Na 200 krajanů a přátel se s ní přišlo rozloučit - kromě rodiny a přátel z Prahy. Byl to důkaz, jak byla známá a oblíbená. Rozloučil se s ní její spolužák a partner z práce Dr. Pruss. Za farníky pak Otec Lang, který znal ji a celou rodinu 26 let. Zdena je už z té "druhé vlny" exulantů - osmašedesátníků - a hojná účast na jejím pohřbu dokázala, že i oni drží krajansky pospolu a zachovávají si svou identitu. Na závěr zazněla krematoriem státní hymna.

též jsme vzpomněli gen. Aloise Lišku, Zdeňka Ilovéhoho a Stanislava Slezáčka(5.výročí)

11.2. Justina a Stan. Geislerovi (rodiče pí Mileny Engelmannové)-16.výročí maminky.

Bohumír Sirotek (37), Jan Svoboda (17), gen.Karel Náprstek (9), Frant. Siberok(3) Jar. Lukášek (otec pí Jarky Krátké -4.výročí) -také Mírek K o l á ř, o jehož úmrtí jsme se dověděli. Mírkovi zemřela maminka, když mu byly 4 roky - on i jeho bratr Jirka - našli však adoptivní rodiče, kteří se o ně pečlivě starali a připravili do života. Mírek se také zapojil do mladického kroužku Juventus(pokračování čs.školy)

též: Eduard F u s e k, bývalý poslanec NS, který začínal svůj exil v Londýně a byl s rodinou mezi prvními farníky naší krajanské obce. V září 1949 umřela 18ti letá dcera "Evička", což byla pro celou rodinu velká rána. Jako většina poslanců též E. Fusek odejel do USA, kde se usadil ve Washingtonu a kde žil až do své smrti. Tam se ujal - za CML - organizace návštěvy kardinála J. BERANA po Americe, Pomáhal také s čs. bohoslužbami (Otec Kadlec je zahájil na podzim r.1977 a pozvali na tuto důležitou krajanskou událost O.Langa z Londýna). E.Fusek byl též aktivně zapojen do politického-exilového dění v Radě Svobodného ČSR. Dožil se požehnaného věku "95"-jeho život spíná celé XX.století. Zemřel 31.ledna - a pohřeb byl 10.2. Popel bude uložen do rodinné hrobky ve Valašských Kloboukách v ČR., kde už byl uložen popel jeho manželky a jeho dcery Evy. R.I.P.

též jsme vzpomněli Milady -Františky - G r e e n o v é, která umřela náhle v sobotu 3.února. 27.I. byla ještě na přednášce SVU a v neděli 28.I. byla s námi v kapli na pravidelných nedělních bohoslužbách - v pondělí ji našli v bytě - po mrtvici, ale z bezvědomí se už neprobrala - zemřela 3.2. Milada byla činná v mnoha spolcích - (Sokol, SVU, kde byla léta pokladní, zapojila se do divadelního kroužku Londýnská Sezóna) a ovšem jako "Hanačka" - věrna "dědictví Cyrilometodějskému"-byla s námi častov naší kapli. Kremace byla 12.2. v Petěrborough, kde žije její syn s rodinou. Kromě rodiny a tamnějších přátel -přijeli na pohřeb z Londýna O.Lang a pí Sylva Langová (za divadelníky). Otec Lang se podílel na liturgické části a za farníky se s pí Miladou rozloučil. Její londýnská přátelá ji vzpomněli v modlitbách v kapli, kde tak často a ještě před 2 týdny s nimi byla. R.I.P.

18.2 Vladimír Drábek (12), Vincenc Murray(manžel pí Mileny -u příležitosti 1.výročí) gen. Tomáš Vybíral (15), Anna Veselá (19), Lad.Neuwirth (I.), Ant. Mašek(1/2 r.)

též Jiřina F e l z m a n n o v á, která zemřela 10.února. Před mnoha léty doprovodila na věčnost manžela- potom svého nejmladšího syna, a při vánocemi m.r. svou mladší dceru. Od loňského roku, kdy utrpěla mrtvici - byla slepá a žila v kat. domově.9.2. utrpěla další mrtvici a po převozu do nemocnice zemřela v 85 letech. Posledních 5 let byla terciářkou karmelskéhořádu. Requiembylo v místnímkos-telev Bromley - s O.Vladimírem, jejím synemkoncelebrovali 4 kněží, OtecLang za naši farní obec.(Celou rodinu znal od r.1949- a děti chodily do čs. školy).19.2.

25.2.Frant. Berčík (16), Josef Hnídek (otec pí Olgy Mirtlové-44), Marie Bařová (42), Frant. Obdržálek (16), Dr. Andrej Slovák(15), Blažka Procházková (11),O. Frant-Rochla (4), Bohouš Hlavatý (4),Antonín Kříž(Otec pí E.Pinkavové -1.výročí), Arcib. T. Roberts S.J.(20), A. Hanzlík(19)

a v našich modlitbách b u d o u:

3.3. Frant. Procházka (22), Marie Stome (11), Jar. Jelen (3), Marie Tichá(25), T.G.M. a také: Ludmila K o k r d o v á, která umřela v Praze v sobotu 17.2. Dle posledních zpráv ve vlasti, kam byla převezena před několika měsíci úplně "obživla" a díky jejím příbuzným(se strany Romanovy) se doma cítila šťastná. Zde už byla upoutána lůžko, a připadalo jako zázrak, že přežívá. Ale ti koncentračníci jsou na tvrdost otrlí. Ludmila se podílela aktivně na práci ve Spolku Žen, v otázce odškodnění býv. politických vězňů za nacismu. Její muž plk. Roman Kokrda byl legionář z I. světové války (na ruské frontě) takže oba byli duší i tělem oddáni všemu národnímu. Oba budou moci spočívat v lůně své rodné vlasti. Její kremace bude 23.2 na Vinohradech a do Prahy bude také převezen popel manželův. R. I. P. též jsme se dověděli, že zemřel - 14.2. Čeněk K o t t n a u e r, čs. šachový mistr.

10.3. Zdeněk Mládek (3), Albertina Aletrino (tchyně A. Kramera-13), P.Madarová (26) Frant. Krátký (otec našeho Františka)-6, Anna Klesnilová(2), Mirek Brodský(2)
17.3. Josef Diviš (2), Václav Barták(29), Anna Vicklová(matka pí A.Slavíkové 11), Věra Stárková (17), Jan Záleský-Hunter

24.3. Marie Štráfěldová(sestra p. Broukala-5)-také její manžel a syn Jan(3.resp.2.výr.)
Kateřina Coufalíková (maminka Dr. Emila -13)

31. 3. Oldřich Křivonožka (5), Hynek Bařa(28), O. Václav Feřt S.J.(X), Anna Fuřková-2
Hermína Křížová (maminka pí E.Pinkavové-16), Anna Lařtůvková (7)

7. 4. Olga Zychová(maminka Zdeňka-19), Anna a Antonín Brázdilovi(rodice našeho Jaroslava), Otec M. Hudák-23, Jar. Řezanka(13), Anna Mrázová (maminka pí Vaněčkové-12), Naděřda Pospěchová(sestra pí Lukášové(12) **Co jinak bylo?**

12. 2. pohřeb pí Milady-Františky Greenové v Peterborough.

19. 2. pohřeb pí Jiřiny Felzmannové v Bromley.

21. 2. Popelec udělen po mři sv. ve Velehradě.

24.2. Přednářka SVU: "Wreath of Sonnets" aneb jak Jan Křesadlo přelořil Seifertův Věnc sonetů - úvodní slovo Dr. Eva Pinkavová. Ve Velehradě ve 14.30.

A co bude ?

25.2. K ř t i n y Simone S t r n a d o v é - po nedělní mři sv. v čs. kapli. odp. ve 14.00 hod. k ř t i n y Annabelle Marie W i l l i a m s -(P r o ř v i c o v é) v hlavním kostele Farm Street.

2. 3. **MEMORIAL SERVICE** za pí O l g u H A V L O V O U, která zemřela 27.1. Je to svátek naší sv. Aneřky České - a bude to právě měsíc ode dne, kdy Prařané a mnozi jiní přátelé uctili její památku na Hradčanském náměstí. Zástup lidí byl tak veliký, že místo ve 20.hod. pietní akt skončil až po půlnoci. Do 11. hodin se poklonili její památce diplomaté a oficiální hosté - potom následoval lid. My tak učiníme v sobotu 2.3. v kostele Neposkvrněného Početí -FARM STREET - Mayfair (vedle naší čs. kaple: 114, Mount Street W1). Kromě našeho velvyslance Dr. Karla Kůhnlá budou s námi zástupci jiných vyslanectví. P ř i j d t e a přiveďte s sebou své přátele a známé. Po mři sv. bude v sále malé občerstvení. Pietní vzpomínky se zúčastní všechny krajanské organizace. Začátek v 15.hodin.

29.2. pořádá BCSA pohovor s našimi filmovými producentkami Evou Kolochovou a Hanou Kodíčkovou - v kinosále čs.velvyslanectví v 18.30. Všichni jste zváni.

10.3. dopoledne Family-Reunion v čs. kapli - a po bohoslužbě cca 12.30 vzpomínka 146. narozenin T.G.Masaryka u domku, kde žil.(Platts Lane-Hampstead)

30.3. přednářka SVU ve Velehradě ve 14.30.(Informujte se o tématu přednářky)

Memo: V řijnu(27-28) bude s námi O.biskup Jar. Škarvada - připomeneme si 30.výročí návřtěvy kard. J. BERANA. Přihlaste mládeř k b ř m o v á n í !

VELEHRAD

Pozvání na

MEMORIAL SERVICE

za paní

Olgu HAVLOVOU,

která bude v sobotu 2. března - na svátek svaté Anežky České

ve 3.00 hod. odpoledne v kostele Neposkvrněného Početí - Farm Street. Mayfair

London W1 (Vchod je také z 114, Mount Street)

Přítomen bude velvyslanec České Republiky Dr. Karel Kůhnl.

První dáma České Republiky zemřela 27.I. a pohřeb byl v sobotu 3. února 1996.

Vpátek 2.února se s ní rozloučil na Hradčanském náměstí náš lid.

My zde v Londýně tak učiníme 2.3.

Náboženské, kulturní a
sociální středisko

Religious, cultural and
social centre for people
from Czechoslovakia

22, Ladbroke Square
London W11 3NA
tel. 01-727 7849